



Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

AZ ELSŐ HÚSVÉT

Dr. Bíró László

Amikor az első húsvét napja beköszöntött nem volt ujjongás, ünneplés, diadalmas örömnilyánítás Jézus megüresedett sírja körül. Hiányzott az ünneplők ujjongó, hálátzengő tömege.

Egy árva lélek sem várta dobogó szívvel a bűnösökért önmagát feláldozó Jézus diadalmas feltámadását a sírból. Sem tanítvány, sem Izrael vénei, sem a farizeusok képviselői, sem Mária, Jézus anyja, sem barát, sem ellenség nem mutatkozott Jézus sírja körül az oda rendelt római őrsegen kívül a feltámadás első dicső napján.

Ne kérdezzük, hogy hol voltak azok, akiket Jézus tanítása lebilincsel, kiket Jézus csodái ámulatba ejtettek, akik parancsára meggyógyultak, szavára feltámadtak! Kérdezzük inkább, hogy hol voltak a tanítványok, akik éveken át Jézussal jártak s keltek?

Az apostolok csak napokkal előbb szilárdan hitték, hogy Jézus Isten egy- szülött Fia, akinek hatalma van betegeket gyógyítani, halottakat feltámasztani és a természet erőivel rendelkezni. Jelenlétében érezték, hogy Isten van velük. Jézus volt mindenük.

Azonban meglepő gyorsasággal mindez rombadőlt. Amikor látták a teljhatalommal rendelkező Jézust ellen-

séges kezekben, megalázva, meghurcolva; amikor megrendülve kellett nézniük hogyan ítélkezik fölötté az ármánykodó papság, a római hatalom gerinctelen képviselője s a felbőszült csöcselék; amikor testükben érezték a megfeszítés fájdalmait, s tehetetlenül bámulták hogyan veszik le a keresztről és temetik el titkos tanítványok szeretett Mesterük megkínzott, élettelen testét, rájuk döbbsent a fájdalmas felismerés, hogy az eltemetett Jézussal hitük is sírba szállt. Meghalt Jézus, s azért a könnyörtelen logika kényszere alatt átadják magukat annak a megrendítő tételnek, hogy Jézus nem Isten, nem Isten Fia. Az elhantolt Jézussal együtt halt a tanítványok Krisztusba vetett hite is. A kiábrándult, hitükben megrendült tanítványokat aztán senki se keresse Jézus sírjánál.

De jól van ez így! Isten az emberi gyarlóság eme dicstelen kilengését is javunkra fordította. A tanítványok hitbeli megingása ékes bizonyíték, hogy ők nem voltak hiszékenyek, hanem megfontolt, reálsan gondolkodó emberek, akiknek bizonyágtétele tiszteletet igényel. Hitük megdönthetetlen tényeken kellett, hogy nyugodjon. Istent tapasztalati tények alapján és isteni sugallat nyomán fedezték fel Krisztusban. De hitük, habár csak ideiglenesen, így is megroppant. Minden reménységüket kettétörte a kereszt és a sír. Ők voltak azok, akik Krisztus személyével kapcsolatban a halál fogalmát mindég elviselhetetlennek találták. Jézus ígéreteit, hogy harmadnapra fel fog támadni alig bírták figyelembe venni. Jézus ellenfelei komolyabban vették ígéretét, mint a tanítványok. Azok az odarendelt katonák révén jelen voltak a sírnál, hogy a feltámadást, ha

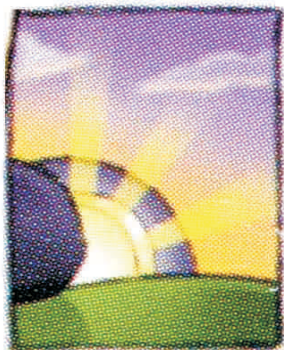
netalán megtörténne, ha lehet, megakadályozzák; a tanítványok távol maradtak, mert Jézusnak a feltámadásra vonatkozó tanítását soha nem voltak képesek megérteni.

Igaz, hogy a feltámadás napján, kora reggel, kegyes asszonyok útban voltak Jézus sírja felé. De ők sem azért, hogy szemtanúi legyenek Jézus győzelmének, hanem hogy keneteikkel végtisztességet adjanak s még egyszer megsirassák szeretett Mesterüket. Lépteiket az aggodalom kísérte s nem a feltámadás iránti hit. Aggasztotta őket, hogy ki fogja elhengeríteni nekik a követ a sírból szájáról?

Mindezek ellenére Jézus nem maradt a sírban! Feltámadt, emberi segítség nélkül. Feltámadt, ahogy ígérte, harmadnapra. Feltámadt anélkül, hogy egy lélek is hitt volna a feltámadás lehetőségében.

Pál apostol az "evangéliumát", amit hirdetett, így összegezi: "... Krisztus meghalt a mi bűneinkért... eltemetett és... feltámadt a harmadik napon..." (1Kor 15:3,4). Hogy Jézus meghalt, az egy minden kétségen felül álló tény. A testi, lelki gyötorem és bűneink terhe

folytatás a 3. oldalon



A TARTALOMBÓL

English Articles - page 8-9.

Rev. Dr. Ladislau Biro died

Dr. Bíró Lászlóra emlékezünk

Az Évközi Gyűlésről

Gyülekezeti beszámolók:

New York, Alhambra,

Detroit

Edward Taylor vers és riport a fordítóval, Bárdos Lászlóval



Alapítva 1981-ben

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address Changes to:

**Evangeliumi Hírnök,
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195**

*Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices*

**Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.**

Editor / Szerkesztő:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313)382-3735
herjeczki@juno.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Kulcsár Sándor és Szabó István

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@juno.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734)284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK**Elnök / President:**

REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street,
NEW YORK, NY 10075
Tel.: (212)288-0258 Fax: (212)517-8348

Alelnök / Vicepresident:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.
LINCOLN PARK MI 48146
Tel: (313)382-3735

Főtítkár / General Secretary:

ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Avenue
Palatine, IL 60067
Tel: (847)221-5992

Pénztáros / Treasurer:

LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St.,
Cleveland, OH 44120
Tel.: (216)231-0038

* * *

*International Minute Press, Southgate, MI
15315 Dix-Toledo, SOUTHGATE, MI 48195*

A SZERKESZTŐ ROVATA**Évközi Gyűlés****Palm Bay, Florida,****2009. március 20-21**

Volt idő, amikor minden évközi gyűlésünket Palm Bayben tartottuk, az egykori Bethesda Otthonban. Az „Otthon” ugyan már nem létezik – az ismerős épületekben a „Bethesda On Turkey Creek Retirement Community” él -, a Palm Bay-i Bethesda Gyülekezet még igen aktívan működik az otthonhoz épített templomban, aminek használatához törvényes joga van.

Amikor Kish Etelka meghívását elfogadtuk, természetesen senki sem gondolta, hogy egyúttal a gyülekezet egykori pásztorának, dr. Biró László testvérnek a temetése is akkor lesz. De így történt. A temetéssel kapcsolatban lapunkban több írást is olvashatunk, mindkét nyelven.

A Végrehajtó Bizottság tagjainak nagyobb része már csütörtök délután megérkezett így Végrehajtó Bizottsági ülést tartottunk késő este Kish testvérnő otthonában (a péntek délelőtti helyett, a temetésre ugyanis 11 órakor került sor). Ezen kívül még pénteken este is tanácskozott ez a bizottság.

A Missziós és Jótékonyági Bizottság gyűléseire az imaházban került sor péntek délután és szombaton egész nap.

Kik is hivatalosak a szövetségünk Missziós és Jótékonyági Bizottsága gyűléseire? A szövetség gyülekezetei két-két testvért delegálnak a bizottságba – ők a bizottság szavazó tagjai. Az aktív lelkipásztoraink tanácsadóként vesznek részt a tanácskozásban. A bizottság vezetője a szövetségi alelnök. A szövetség választott tisztségviselői hivatalból tagok. Részt vett még a gyűléseken a nőszövetségi és ifjúsági elnök is. Összesen 21-en alkottuk ezúttal a MJBi-zottságot.

Miről folyt a tanácskozás?

1. Áttekintettük szövetségünk missziómunkáját és anyagi helyzetét.

Meghallgattuk a gyülekezeti küldöttek beszámolóit és imádkoztunk gyülekezeteink szolgálataért. Hála az Úrnak, ezek a beszámolók kivétel nélkül eleven gyülekezeti életéről tanúskodtak. Még akkor is, ha gyülekezeteink létszáma nem nagy, s ha anyagi gondok (pl. a gazdasági válság következtében bennünket is érintő munkanélküliség) jelentkeznek is. Természetesen imádkoztunk a lelkipásztor kereséssel-hívással foglalkozó gyülekezetekért is (Torotó, Melbourne és New York).

Az Evangeliumi Hírnökre a tervezettnél jóval több időt fordítottunk. Némelyek újra kezdeményezték, hogy vegyük ki a második oldalról az „A Kürt” logót. Egyébként 1991 márciusa óta van a lap második oldalán ez a mini logó. Szövetségi döntéssel azért került oda, hogy az Evangelium Hírnökkel egyesült A Kürt emlékét őrizze. Még ennél is hosszabban foglalkoztunk azután a magas postai kiadásokkal és annak kapcsán az ingyenesen küldött példányok kérdésével. Minden gyülekezetünknek küldünk 10-12 példányt missziós terjesztésre; tengerentúlra ennél lényegesen többet, különösen is Erdélybe és Magyarországra. Ennek a gyakorlatnak a fenntartásáról, illetve megszüntetéséről szoltunk pró és kontra.

Mindezek után pénztárosunk – Drescher Lajos testvér átfogó ismertetést adott szövetségünk anyagi helyzetéről. Ez a jelentés a negatív számok ellenére (szövetségünk befektetéseit is érinti természetesen az ország-világ gazdasági krízise) reményt keltő volt. Rosszabbra számítottunk.

2. Vissza és előre néztünk: hálát adtunk a 100 éves évforduló eseményeire és megterveztük a következő év közösségi alkalmait.

A kiváló centenáriumi rendezvények, s az azokhoz kapcsolódó rámai nemzetközi ifjúsági táborozás után kicsit csendesebb lesz ez az évünk. Legközelebbi közös alkalmaink:

**Tavaszi ifjúsági találkozó:
Alhambra, május 22-24.**

**Közgyűlés:
Rámai Tábor, július 3-5.**

**Női csendenapok: a New York-i
testvérnők rendezésében,
szeptember 11-13.**

**Őszi ifjúsági találkozó:
Torontóban, az új lelkipásztor
beiktatásával egyidőben,
október 9-11.**

3. Elkészítettük a közgyűlés elé bocsátandó költségvetést, ami a tavalyinál 25%-al kevesebb pénz felhasználását teszi lehetővé.

A gyülekezeti küldöttek „hazaviszik”, vagyis ismertetik a gyülekezetükkel az Évközi döntéseit és javaslatait.

folytatás a 4. oldalon

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

AZ ELSŐ HÚSVÉT

folytatás az 1. oldalról

alatt szíve szakadt; ezenfelül a római katona dárdájának egy jól irányzott döfése átjárta nemcsak oldalát, hanem minden bizonnal megtört szívét is. *Meghalt!* Jézus maga helyezte lelkét az Atya kezeibe; meggyötört testét meg gondos kezek fektették a sírba. *Eltemetett!* Mégis felvirradt a húsvét! A sír még testét sem bírta sokáig fogva tartani. Először az üresen maradt sír, azután Jézus sorozatos megjelenése bizonyította és hirdette, hogy a Megfeszített él! *Feltámadott!*

Akik a tényeket realitással mérlegelik állítják, hogy Jézus Krisztus feltámadása egy megdönthetetlen alapon nyugvó történelmi tény.

Kell-e meggyőzőbb bizonyíték a feltámadás igazolására annál, amit az apostolok életében beálló gyökeres átváltozásban találunk? Őket Jézus szenvedése és halála ténye az ember által elérhető kiváltság és felmagasztaltatás tetőfokáról sújtotta le a reménytelenség feneketlen mocsara mélységébe. Mert tudnunk kell, hogy övék volt az a páratlan kiváltság, hogy ők nem csak hallottak a "testté lett Ige", a mindenség Teremtője és Ura, Jézus Krisztus felől, hanem látták is az Ő dicsőségét, mint "az Atya egyszülöttjének dicsőségét" (Ján 1:14), és Vele éveken át együtt éltek, jártak s keltek.

Éppen úgy, ahogy ebből a szédítő magasból egyedül a Jézusnak, Uruk és Mesterüknek keresztrefeszítése és halála volt képes őket hitvesztettekké tenni, megújulásuk és hithez jutásuk hasonlóan egyedül csak Jézusnak, Mesterüknek dicsőséges feltámadásával magyarázható meg. A síron és a halál fölött győzedelmes Jézus sorozatos megjelenése az Övéi körében tette örökre megrendíthetetlené az apostolok hitét.

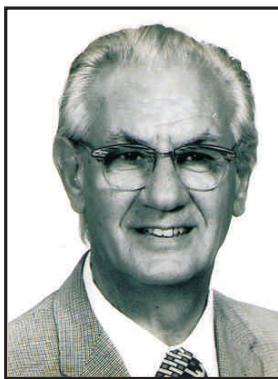
Krisztus feltámadott! Tehát nem "hiábavaló a mi prédikálásunk"; nem "hiábavaló a ti hitetek"; nem vagyunk "Isten hamis bizonyágtevői": a "halottak" is feltámadnak; "bűneitektől" megtisztít Krisztus vére; "akik Krisztusban elaludtak" nem vesztek el! "Krisztus feltámadt a halottak közül, zsengéjük lőn azoknak, kik elaludtak . . . Első zsenge Krisztus; azután akik a Krisztusi, az Ő eljövetelekor" (Lásd 1Kor 15: 14-23). *Halleluja!*

A cikk először az *Evangéliumi Hírnök* 1977. április 1-i számában jelent meg.

DR. BÍRÓ LÁSZLÓ

1907 – 2009

Dr. Bíró László nyugalmazott lelkipásztor testvér 101 éves korában, március 6-án hallotta meg a hazahívó szót Urától, akit hosszú életén át hűségesen szolgált.



Bíró László Magyarországon született, *Nagyváradon*, 1907. június 2-án. Életét kora ifjúságában átadta a Megváltónak, sőt a szolgálatnak is. 17 évesen a Louisville, KY-i *Déli Baptista Teológiai Szeminárium* hallgatója, ahol megszerezte a Teológia Mestere, majd a Filozófia Doktora című diplomát. 1935-ben visszatér Erdélybe, ahol a *Bukaresti Teológiai Szeminárium* tanára lett. Még abban az évben lelkipásztorrá avatták. 1936-ban a Kolozsvárott újra alakult *Ifjúsági Szövetség* elnökévé, 1938-ban pedig a *Romániai Magyar Baptista Szövetség* elnökévé választották meg.

Szövetsége képviselőjeként 1939-ben újra az Egyesült Államokba utazott (az Atlantai Baptista Világkongresszusra). A II. Világháború miatt nem ment vissza Romániába, hanem az Újvilágban maradt.

Amerikában két angol nyelvű gyülekezetet pásztortolt, majd 1971-től elfogadta a Palm Bay-i *Bethesda Baptist Church* – két nyelven szolgáló gyülekezet – lelkipásztori tisztségét; innen ment nyugdíjba 1989-ben. Az utóbbi 20 évben is aktív résztvevője és gyakori igehirdetője volt a gyülekezetnek. A szövetségi munkából is kivette részét, többféle tisztséget is betöltve. Az Otthonban rendezett évenként ismétlődő gyűléseket rendszeresen látogatta, gyakran házigazdája is volt azoknak (mint például az 1978-as gyűlésnek – lásd fénykép).

Legutóbb *Kish Ernő* testvér temetésén (2007. november 9) találkoztunk vele, s hallottuk visszaemlékezés-tanítását. A temetés után otthonába is meghívta szövetségünk vezetőit. Most az ő koporsóját álltuk körül kegyelettel.

Gyászolják: felesége *Katalin*, négy gyermeke, 10 unokája és 4 dédunokája; gyülekezete, szövetségünk és a világ-méretű magyar baptista közösség.

Temetésére március 20-án került sor a Palm Bay-i Bethesda Baptist Church templomából. A gyászistentisztelet méltóságteljes volt. Az Úr egy különlegesen hosszú időt kapott szolgálára emlékeztünk és hálát adtunk érte. Ott volt a rokonság, a gyülekezet – Bíró testvér egykori gyülekezete, magyarok és amerikaiak, és ott volt a szövetségünk, az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség vezetősége és gyülekezeteinek képviselői.

Denzel Alexander helyi lelkipásztor amerikai és magyar módra vezette le a gyászistentiszteletet, szót adva először is a családnak – mind a négy gyermeke



Szövetségünk képviselői az özvegygel Bíró testvér koporsója mellett.

visszaemlékezett az édesapára; egy dédunoka is -, majd a szövetségünk részéről *Szabó István* testvér szólt, s felolvasta a Magyarországi Baptista Egyház és a Romániai Magyar Baptista Szövetség elnökeinek levelét. *Kulcsár Sándor* elnök testvér igehirdetése fejezte be a temetés imaházi részét.

A temető kertben egy közös karénekszám után a 23-dik zsoltárt olvasta fel *Alexander* testvér, majd imádkozott. Azután ott hagytuk a koporsót, az elhantolás később történt meg.

Hálát adunk az Úrnak Bíró testvér hosszú és hűséges szolgálatban töltött életéért. Emlékét megőrizzük.

Herjeczki Géza

ÉVKÖZI GYÜLÉS - folytatás a 2. oldalról

Vasárnap a **Palm Bay-i Gyülekezet** istentiszteletén vettünk részt. Magyar bibliaórával kezdik testvéreink a vasárnapokat, reggel 9:15-kor. Ezúttal tőlünk várták a szolgálatokat. Az általunk használt vasárnapi iskolai textust olvasta fel **Herjeczki** testvér és a fél óra alatt a jelen lévő lelkipásztorok és még néhány testvér magyarázta az ígét a közel 30 magyar testvérnek.

Az istentisztelet, mint ahogy a pénteki temetés is, angol nyelven folyt. **Denzel Alexander** helyi lelkipásztor testvér prédikációja a próbák között is győzedelmes élet lehetőségéről szólt. Hagyományosan összevont énekkar szolgál ilyenkor, amit **Kish Ernő** testvér szokott vezetni; sajnos ő már több mint egy éve nincs közöttünk; **Szabó István** testvér helyettesítette őt.

Végül szeretném megköszönni mindannyiunk nevében **Kish Etelka** testvérnő szolgálatát, aki majdnem egyedül szer-

vezte és bonyolította az Évközi. **Bíró Janka** testvérnő segített azonban a sütes-főzésben, neki is köszönjük. Köszönjük azután a **Palm Bay-i** testvéreinknek is a vendéglátást – többen otthonaikba fogadtak bennünket. Az Úr áldja meg a gyülekezet életét, szolgálatát.

Gyülekezeti képviselők: **Alhambra:** Balla Zsigmond és dr. Szenohradszki János; **Chicago:** Lukács János és Szabó István; **Cleveland:** Lakatos Csaba és Veres Sándor; **Detroit:** Herjeczki Éva és Mikó Tibor; **New York:** Kulcsár Sándor és Kulcsár Alex; **Palm Bay:** Kish Etelka és Esther Playler; **Santa Monica:** Hunter Vadász János és Márta; **Toronto:** Bákai István és Szegedi Ervin; valamint néhány szövetségi tisztségviselő, lelkipásztor és VB tag: **Drescher Lajos, Pintér Zoltán, Kulcsár Sándorné, Gerstner Kornél és Herjeczki Géza** (a biz. vezetője). Az alsó képen mindenki rajta van. *HG*



Képek a **Palm Bay-i** gyülekezet-ről (vasárnap reggel) és a bizottsági tanácskozásainkról.
Fotó: dr. Szenohradszki János és a szerkesztő.



Edward Taylor:

112. ELMÉLKEDÉS 2Kor 5,14 HA EGY MINDENKIÉRT MEGHALT...

Uram, jó vagy! Jóság hol volna több?
Meghalsz értem! Hát benned ért a vég?
Halálom nyila mért téged ütött?
Míg szállt felém, elé álltál te épp?
Magadra vontad halálom nyilát.
Hogy náladnál ne szállhasson tovább?

Értem haltál meg, s drága éltedet
Ekképp halálom szakasztotta meg?
S végsőhajodban halva reszketek,
Hogy üdvötvényed részese legyek?
Ha egy halt mindért, úgy más nem marad:
Haljon mind, s legyen haláltól szabad.

A fénylő Törvény íjáról eredt meg
A végtelen tüzes, ádáz nyila.
Téged sújtott, fejét az embereknek.
Holtodra sugárzik, Emberfia,
Holtuk, hiszen tebenned halt halál az,
Mint az enyém, kit a bűnből kiváltasz.

Mily drága kép: halálom ott enyészik
Sírodban, mélyen föld alatt, Uram.
Bőre nincs már, dögként lefosztva végig.
A kegyelem döfte halálosan.
Nem rémít szentek lakta partokat,
Nem zord a Halál: árny, mely szót fogad.

Hazug a festő: a szent oszlopok
Hamis Halál-képmással ékesek!
Csupasz szemüreg, váz-csont, csonka fog,
S merev kar: a rémisztő tenyerek
Homokórát meg ásót tartanak:
Emez a föld mélyeibe mutat.

De hisz fullánkja nincs, élte oda.
Csak a hitetlen hőköl vissza tőle,
Szentek útján mint árny suhan tova,
Megtisztult arccal veszi őket ölbe,
És altatódalt énekel nekik,
A boldog Úrhoz küldi lelkeik.

Add, Uram, hogy halálom, végzetem,
Bűnöm tetemét sírod lapja fődje,
Lelkem már tiszta eztán hadd legyen,
Oldozz fel e terhektől mindörökre,
Él a törvény; s fejem fölvetve már,
Kimondom: meghalt a Bűn s a Halál.

Bárdos László fordítása

A KÖLTŐ ÉS A FORDÍTÓ

Húsvéti riport dr. Bárdos László fordítóval

Dr. Bárdos László az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi karán, a Modern Magyar Irodalomtörténeti Tanszéken tanít. Verseskötetek, novellák, műfordítások sora, és több, az Európai Könyvkiadó számára készített francia költészeti gyűjtemény fémjelzi irodalmi munkálkodását. A Világirodalmi Lexikon egyik szerzője. Gyönyörű Taylor-fordítása kapcsán beszélgetünk.



Dr. Bárdos László

(Kérdez: Novák József)

Edward Taylor: *Ha egy mindenkiért meghal*

N.J.: A puritánokról azt tartja a közvélemény, hogy életidegen, fanatikus hívők voltak, akik az Új Világba érkezve teokratikus államforma felállításával vélték létrehozni a "modern" Isten Országát. Szigorral szabályozott közösségi életre és nyilvánvaló túlkapasokra (pl. a sálemi boszorkány-perre) mutat a történész, de hogyan ismerteti őket az irodalmár? Melyek lennének a puritán irodalom gyöngyszemei?

B. L.: A puritanizmus (is) sokoldalú jelenség. Shakespeare korában sűrűn gúnyolták őket, maga a legnagyobb mester is: álszenteknek, szemforgatóknak ábrázolták őket. Ilyesféle vádakkal nézett vissza puritán őseire Nathaniel Hawthorne is, de ő már bonyolultabb eset: tovább is viszi a puritán tradíciókat. A modern, a korai modern költészet pedig kétségkívül sokat köszönhet nekik. Edward Taylor közvetlen elődjeként és példájaként ott van mindjárt Anne Bradstreet, az első és oly korán érkezett amerikai költőnő. De a puritanizmus megjelenik olyan poéták munkásságában, mint Michael Wigglesworth, H. W. Longfellow, vagy — a XX. században — akár O'Neill színpadán is, például a *Vágy a szilfák alatt*, illetve az *Amerikai Elektra* című darabjaiban.

Bizonyos, hogy a puritanizmus némi belső jellemvonása eleve segítette irodalmi érvényesülését: így többek közt a szinte kényszeressé váló, szakadatlan önvizsgálat; mint ahogy nem mellékes az sem, hogy a puritánok különösen nagy becsben tartották a tanulást, a betűt, a könyvet.

Egyébként meglehetősen vakmerőség szükséges ahhoz, hogy egy nem angolszász kultúrában nevelkedett irodalmár vagy esztétorténész hozzá merjen szólni a puritanizmus kérdésköréhez. Nálunk például alig létezett hasonló vallási és közösségi-, valamint kultúraszervező irányzat. Talán Arany János tépelődő és büntudatot elemző lírai és elbeszélő költeményeiben láthatunk valami távoli analógiát.

N.J.: Edward Taylor költészetét csak a múlt század közepén ismertük meg. Hol bújt meg addig? Mit tudunk erről a költőről?

B. L.: Edward Taylorról nem sokat tudunk. A személyéhez fűződő talányokért — ha mondhatjuk így — ő maga is felelős: végakarataiban megtiltotta költői hagyatékának kiadását. Mintegy négyszáz lapnyi verskézirat csak 1937-ben került elő a Yale Egyetem könyvtárából, s „költői művei” 1939-ben jehettek meg első ízben.

Születési éve sem biztos: valószínűleg 1645-ben látta meg a napvilágot, Angliában. Puritán nézetei miatt különböző konfliktusai támadtak — pl. nem volt hajlandó évenkénti szentáldozással meg erősíteni anglikán hitét —, ezért 1668-ban Amerikába, Bostonba hajózott. A Harvard Egyetem elvégzése után, 1671-ben, a nyugat-massachusetts-i Westfield határvároska (akkor határvároska) lelkésze és orvosa lett. A település aprajagya egyaránt szerette. Azt viszont már pontosan tudjuk, hogy 1729. június 24-én halt meg, aggyastyán korában.

Ha annyira vizsgyogott az irodalmi nyilvánosságtól, egyáltalában miért írta meg két nagyszabású versciklusát, melyek közül most a *Sacramental Meditations* ('Szentsegi elmélkedések') foglalkoztat bennünket? A puritán lelkész kötelező szerénységének, szolgálatvállalásának meg kellett törnie ún. költői-írói ambícióit — erős költői tehetsége, nagyszerű kifejező ereje ezért éppen a napi vallásgyakorlat keretei között mutatkozott meg. „Meditációi” egytől egyig rövid bibliai idézetekhez kapcsolódtak, s teológiai fejtegetésnek is beillenek: későn kezdődő utóélete ismertette föl bennük az angol „metafizikus költészet” (John Donne s főként George Herbert) méltó folytatóit.

N.J.: A *„Ha egy mindenkiért meghalt”* című verses elmélkedésében én azt tartom a legfeltűnőbbnek, hogy míg a meditáció alapjául szolgáló idézetben Pál apostol többes szám egyes személyben ír Krisztus szeretetének a hatásáról, Taylor szemé-

lyes élményét osztja meg velünk. Miért fontos ez a másféle nézőpont?

B. L.: A 112. elmélkedés valóban első személyűvé teszi, ha úgy tesszük, individualizálja a második korinthusi levélbe foglalt megváltást, a halál „kölcsonnosságának” gondolatát Krisztus és a (bűnös) emberiség között. Ez az egy-személyűség természetesen erősíti a költői szöveg személyességét, következetesen a drámai természetű, vallo-másos faggatózás feszültségét, szenvedélyességét. Am legyünk körültekintőek. Ha a ciklus egészére nézünk, látni fogjuk, hogy az én valamelyest konvenció is Taylor költészetében: az „én” egyúttal az „akárki”, az „Everyman” szerepét is betölti. Az én itt az ember, a teremtmény örök sorsának általános- egyetemes megtestesítője.

N.J.: A magyar költők közül Babitsot jellemzi az, hogy mélyen a bibliai hit-történekek mögé mutat. Kérem, árulja el, Professzor úr, mibe került Önnek az, hogy még Taylornál is tisztábban tudta bemutatni a szent Isten áldozatos szeretetét, például ebben a két sorban: *„A fénylő Törvény íjáról eredt meg / A végtelen tüzes, ádáz nyila / Téged sújtott, fejét az embereknek...”*? Gyönyörű verset írt; de Ön minek tartja: jó fordításnak, vagy a hitvallásának is?

B. L.: Nehéz válaszolni erre a kérdésre. A versfordítás műveleteit — már csak sokaságuk miatt is és talán részben önvédelemből — nagyrészt törli az emlékezet. Ez a fordítás kis híján húsz éve készült, a Ferencz Győző szerkesztette kiváló gyűjteménybe, az *Amerikai költők antológiájá*-ba, amely az Európa Könyvkiadónál jelent meg. Inkább csak valamiféle lázas ihletfélére emlékszem, amely ugyanakkor a pontosság szigorú követelményeinek engedelmeskedett. Végtelenül nehéz az ilyenféle rendkívül tömör és sűrű angol versnyelvet magyarul követni: tudjuk, hogy még lazább szerkezetű angol költeményt is alig-alig bírunk formában fordítani, mivel az angol szavak között sokkal több az egytagú, mint a magyarban. És a legeslegfontosabb szavak sem kivételek! Tessék: *love* egytagú; *szeretet* v. *szerelem* három szótag. Vagy: *greed* egytagú; *kapzsiság* vagy *mohóság* három, de mondjuk *pénzsóvárság* már négy szótag. No de hagyjuk, a fél nagyszótárt ide lehetne másolni. Hát még efféle sorokban (amelyek magyar változatát Ön az imént idézte):

*Infinites fierce fiery arrow red
Shot from the splendid Bow of Justice
bright / Did smite thee down, for thine.
Thou art their head.* (Stb. stb.)

Könnyű észrevenni, hogy ez nem is a mai angol nyelv, mint ahogy írásmódja is sok helyütt megtevesztő. (Pl. a birtokos s

előtt az aposztróf['] hiánya: ma *Infinity's* volna a helyes alak.) A shakespeare-i nyelvhasználattal rokonítható a Taylor: még forrongásban, alakulásban van, még szabályozatlan, mai „ésszel” néhol alig követhető, de zsúfolt, mind jelentésekkel, mind stílus effektusokkal csordultig telített. S hozzá még a metrum, a rímelés, amely viszont nagyon is gondos, általában tiszta és főleg: nehéz...

Elképzelhető, hogy ez a részlet azért önkéntelenül „modernizál” is, miközben pedig magyarul nem őrizheti meg az eredetiben teljességgel indokolt mondatnyi bonyodalmakat. Egy szó, mint száz: nekem magamnak is tetszik e részlet fordítása. Kimondhatom úgy szólván a dicsekvés árnyéka nélkül, mert már nagyon elidegenedett tőlem, nagyon objektívvá vált a szöveg.

Meggyőződése, hogy a jó, sőt mégoly ihletett fordítás mögött sem áll mindig „nézetazonosság”. Ha csak Taylor magyar tolmácsainak teljesítményét nézem az említett antológiában: vitathatatlan, hogy Jánosy István (egyébként Milton *Elveszett paradicsom*-ának fordítója) a maga mélyen megélt, felelősséggel vállalt és „dokumentálható” protestantizmusával *világkép* szempontjából közelebb került, kerülhetett E. Taylorhoz, mint jómagam, s még én is nyilván közelebb, mint Eörsi István. De azért Eörsi nyúl farknyi magyarítása is pompás, feszes, hatásos. Hozzáteszem: mai énem (amely persze csak kevésbé hasonlít húsz évvel ezelőtti „alteregójához”) főként a halál tudatának drámaiságára, a halál fenyegetésének dinamikájára figyel Edward Taylor Meditációjában.

N.J.: Köszönöm, hogy időt szánt az *Evangéliumi Hírnök* olvasóinak Pro-fesszor úr!

ALHAMBRA

VIRÁGVASÁRNAPI KONFERENCIA ALHAMBRÁBAN

A Los Angeles környékén szolgáló magyar protestáns gyülekezetek közel negyven éves hagyományát folytattuk az idén nálunk rendezett Virágvasárnapi Konferencián. Reformátusok és baptisták voltunk a legtöbben, de katolikus és adventista vendégeket is köszöntöttünk az istentisztelettel kezdődő, és az egész délutánt átfogó konferencián.

Az érkezők a programfüzet mellett vizet is kaptak az ajtónál (Kaliforniába már megérkezett a nyár!), a műanyag-flakonok mindegyikén más és más zsoltárverssel, melyekből jónéhányat fel is olvastak a bátrabbak a kezdő énekek között. A gyülekezeti énekek mind Jézus Krisztus királyságáról szóltak, akinek a magasztalásához a bibliai példák, elsőrenden a Zsoltárok könyve ad útmutatást. Az igehirdetés üzenetét (Jakabffy Zolt ref. lp. a Zak 9:9 alapján Krisztus másféle királyságáról szólt) az úrvacsorai közösségben is megünnepeltük. Az úrvacsorai agenda, melynek része Kálvin János bűnbánó imádsága is, majd a mi gyülekezetünk gyakorlata szerinti folytatás mindnyájunknak segített a figyelésben és a szerzetési ígék jelentőségének megértésében.

Az istentisztelet után szimpóziumot tartottunk („A keresz-

tyenség előtt álló kihívások a 21. század elején”). A lelkipásztorok és a jelenlévők hozzászólásaiból kiderült, hogy hasonlóképpen vélekedünk a modern kor jelenségeiről, szükséges az összefogás, és ami a legfontosabb: az amerikai-magyar protestáns gyülekezetek a Biblia tanításának engedelmeskedve készülnek hitvalló jelenlétre és szolgálatra a modern társadalomban is.

A közösségi teremben zártuk be a 2009. évi Virágvasárnapi konferenciát, nőtestvéreink készítette finomságok körül, magyaros, testvéri-baráti légkörben. NJ

NEW YORK

2009. február 22-én gyermekbemutatásra került sor gyülekezetünkben. Ifj. Kulcsár Sándor és Krisztina hozták el negyedik gyermeküket, *Elizabeth Grace*-t, hogy érte imádkozzunk.



Gyermekbemutatás New York-ban, Virágvasárnapi konferencia Alhambrában.



Lelkipásztorunk, Kulcsár Sándor testvér a Márk 10:13-16 igeszakaszt olvasta fel, amelyből megfigyelhettük, hogy azt, hogy az Úr Jézus odafigyel a kicsinyekre és arra tanít, hogy mi is figyeljünk oda a gyermekekre; ne legyünk közömbösek, ne értékeljük le őket. Hiszen a Megváltó még többet is cselekszik, mint gondolnánk: karjaiba veszi, oltalmába fogadja őket, ahonnan senki ki nem ragadhat, és „megáldja” őket – ezzel a tetteivel vezetését is biztosítja (a jó úton vezeti őket).

Ezen a napon így ajánlottuk Elizabeth Grace-t is az Úr oltalmába.

Alkalmi költeménnyel *Gerstner Margit* és *Halász Johanna* szolgáltak, valamint gyermekeink énekkel és virággal köszöntötték a családot.

A jó Isten áldja meg a szülőket is sok erővel, szeretettel, hogy nevelhessék gyermekeiket az Úr félelmében.

Az utóbbi hónapokban többen is ünnepelték születésnapjukat, de ezek közül hadd emeljem ki két idősebb tetsvérnőnk, akik szolgálatkész életükkel pecsételnek meg minden évet és hűséges szolgálói az Úrnak és a gyülekezetnek. *Nagy Erszébet*, aki az elmúlt év októberében töltötte a 90-et és *Kulcsár Nusi* néni, aki nem rég töltötte 85. évét. Mindketten hálás szívvel szolgáltak ezeken a nevezetes napokon.

A jó Isten áldja és tartsa meg őket továbbra is az övéi között és készítse a Vele való találkozásra, abba az országba, ahol senki sem lesz öreg!

Imatémáink is bőven vannak! Ezek közül megemlítem, hogy várjuk új lelkipásztorunkat, *Gergely István* testvért! A jó Isten vezetését kérjük a papírok intézésében is!

Addig is sok a tennivaló, a munka. (Pl. az elmúlt év végén az imaház épületében keletkezett tűzkár okozta sérüléseket nem kevés munkával és áldozattal igyekszünk helyrehozni.) Legyünk hűséges szolgálói az Úrnak, hogy hasznos eszközök lehessünk az Ő kezében!

Erdei Gabriella

DETROIT

Március elsején, vasárnap délelőtt gyermekbemutatásra került sor a gyü-



A Mitár család a lelkipásztorral a gyermekbemutatás után.

lekezetünkben. *Anneliese-t* hozták el szülei: *Dániel* és *Anikó Mitár*. „Baby

dedication” – mondják az itteniek, s ez a fogalmazás egy kicsit pontosabban meghatározza azt, amit teszünk, vagy tennünk kell ilyenkor. A gyermeket, akit az Úrtól kaptunk, Néki ajánljuk és az Ő karjaira bízuk; az Ő áldását kérjük életére. Arra is kérni szoktuk ilyenkor az Urat, hogy hozza el azt az időt, amikor majd a gyermek személyes megváltójának fogadja el az Úr Jézust. Addig még esztendők telnek el.

Mivel az édesapa, *Dániel* nem sokat ért magyarul, az igei útmutató angolul hangzott. A gyermekét az Úrnak szentelő *Anna* történetéből kiindulva hallottunk aktuális üzenetet, majd a szülők és lelkipásztor imádkozott a gyermekért, s ajánlották őt az Úrnak.

Az ezt követő úrvacsorai igehirdetés az Úr Jézus bemutatástól a golgotai haláláig vezetett el bennünket. Az istentisztelet után közös ebédet tartottunk, vagyis közös ebédre hívtott mindenkit a *Für család* – *Mitár Anikó* a Für rokon-ságba tartozik.

Tehát imádkoztunk azért, hogy hozza el az Úr azt az időt, amikor majd személyes Megváltójának fogadja el ez a kisgyermek is az Úr Jézust. Persze, addig még esztendők telnek el. Addig... meddig is?

A tudatlanság idejét elnézi az Úr - a kisgyerekektől, akik nem tudják még fölfogni, hogy mit jelent az Úr Jézust követni, nem kéri számon, hogy telnek a vasárnapok, hangzik az igehirdetés és nem döntöttek még az Úr Jézus mellett.

De mikor nőnek ki gyermekeink ebből a korból? Nem gondolom, hogy évszámmal lehetne válaszolni erre a kérdésre. Amikor látjuk rajtuk, hogy tudnak választani, dönteni, válogatni; amikor meg tudják indokolni, hogy miért választották ezt és miért nem valami mást, itt az ideje arra gondolnunk, hogy a „tudatlanság ideje” már elmúlt, és ezzel együtt az Úr Jézus melletti döntés lehetősége és szükségessége elérkezett.

Dönteni az Úr Jézus követése mellett akkor lehet, ha valaki megérti, hogy hívja, követésére szólítja föl az Úr. Hogy ezt mikor teszi és hányszor teszi, nem tudjuk. Azt mindenesetre tudhatjuk, hogy a hívó szülők gyermekeit különös figyelemmel kíséri és azt szeretné, ha kivétel nélkül mind az Ő követői lennének.

Imádkozzunk a gyülekezeteinkben felnövő gyermekeinkért! *Máté*

A NURSING HOME ÉLETÉBŐL

Többek érdeklődésére folytatom a Nursing Home életéről szóló ismeretésemet. Én itt élek, ezért tudok felvilágosítást adni arról, hogyan lehet élni a Nursing Home-ban.

Nagyon jó, hogy teljes kényelemben és biztonságban tudok itt élni. Sok drága, idős, magára maradt személyt ismerek, aki sokszor retteg, hogy nem törnek-e be hozzá, pénzt és értékeket követelve – sajnos ilyenről erről elég gyakran lehet hallani.

Ha valaki Nursing Home-ban él, ez teljes biztonságérzetet jelent. Orvosi felügyelet van, a szükséges gyógyszereket megkapjuk. Reggeli, ebéd, vacsora mindig megvan, változatosan főznek; nem kell aggódni, hogy ki készíti el az ételt - mindig le lehet kényelmesen ülni a szépen megterített asztal mellé.

Fontos dolog a foglalkoztatottság, játék és egyebek; nem kell egész nap az ablakon kinézni.

Különböző vallás felekezetűeknek minden héten van iszentisztelet.

Nagyon fontos, hogy minden nap tiszta ruhaneműt kapunk. Minden nap nagyon szépen kitakarítanak. A folyosók ragyognak a tisztaságtól. Fürdetés is van kétszer egy héten. Aki nem tud bénasága miatt belépni a fürdőkádba, azt gépekkel beemelik. A nővérek nagyon kedvesek.

A nagy 4 emeletes épület előtt és mögötte is szép gondozott kert van, ide szoktam kijárni imádkozni és énekelni. „Egy szép kertben járok korán...”

Akinek a családtagjai eljárnak dolgozni, azoknak nagy segítség, ha kedves szüleiket biztonságba hagyhatják és nincs egész nap egyedül. Minden nap van látogatás, sokszor este 9 óráig is. Hozhatnak be édességet is; van egy szoba, ahol egy család külön is ünnepelhet.

Megjegyzem, hogy az elmúlt karácsonyi idő olyan szép volt, hogy soha senki nem kívánhat jobbat. Gyönyörű színes körték világítottak a folyosókon éjjel és nappal. Minden emeleten szép nagy fenyőfák díszeltek - az egész olyan volt, mint egy karácsonyi tündér álom. Sokan nem is mentek fel a szobájukba, itt gyönyörködtek egész nap. Valaki úgy fogalmazott, hogy ez “Home away from home.” Sok szép emlékem van itt.

Ez egy kanadai nursing home, azt nem tudom, hogy van Amerikában. Ha valaki többet szeretne tudni, hívjon fel telefonon, vagy írjon, szívesen válaszolok.

Mrs. Irene Somogyi

Leisureworld - Lawrence
2005 Lawrence Ave. W.
TORONTO, ONT. CANADA
M9N 3V4
Telefon: 1-416-243-8879

REV. LADISLAU BIRO

June 2, 1907 – March 6, 2009

Dr. Ladislau Biro, a retired Baptist minister and leader of the Southern Baptist Convention for more than a half century, went to be with the Lord on Friday, March 6, at the age of 101. He is survived by his wife, Katalin; four children: Andrew, Richard, Bonnie-Lois and Ladd; 10 grandchildren; and four great-grandchildren.

Dr. Biro was born in Nagyvárad, Hungary (later ceded to Romania) on June 2, 1907. He came to the United States at the age of 17 to enroll in the Southern Baptist Theological Seminary in Louisville, KY, where he received the Master of Theology degree in 1931, and Doctor of Philosophy degree in 1935. In the same year, he was ordained for the ministry and returned to Romania.

In Romania he served on the faculty of the Baptist Theological Seminary in Bucharest from 1936-1939. In 1936 he was elected editor of *Youth Life* (Ifjúsági Élet), a monthly publication. In 1937 he was elected President of the Hungarian Baptist Convention of Romania. Two years later, he became President of the Hungarian Baptist Churches of Oradea (Nagyvárad).

Dr. Biro returned to the United States in 1939, where he served as Pastor of the University Baptist Church in Coral Gables, FL, from 1942 to 1950. He subse-

quently founded and served as Pastor of the Coral Gables Baptist Church from 1951 to 1969. From 1971 to 1989, he was Pastor of the Bethesda Baptist Church (a bilingual English/Hungarian congregation) in Palm Bay, FL. During those years, he served two terms as Chairman of the Missions Committee of the Hungarian Baptist Convention of North America. Dr. Biro retired in June 1989, and continued to serve God and

the Church by writing Biblically inspired novels. He completed his most recent work, *Eternity's Crowning Event*, last year.

The funeral service was held on Friday, March 20, at Bethesda Baptist Church in Palm Bay and later, at a local cemetery. Family, friends, church members, ministers and Mission Committee members of the Hungarian Baptist Convention of North America were in attendance at both places. Revs. Denzel Alexander and Sándor Kulcsár were the officiating ministers. Dr. Bíró's children spoke movingly of a loving father, having a special place in his heart for each one of them. Bro. Kornél Gerstner sang the hymn, "The Old Rugged Cross", followed by the ad-hoc Hungarian choir. The mixed choir, led by Steve Szabó, performed a four-part arrangement of "When peace like a river" (accompanied by Esther Plyler, a 92 year young local church organist).

In his message, based on a text from Revelation 4, Rev. Kulcsár enumerated the diverse times and circumstances when Dr. Bíró most assuredly heard heavenly summons from the Lord himself. "Come...". As a teenager he answered the invitation unto salvation, and to become a disciple of the Lord Jesus.

Bro. Steve Szabó read two eulogies, written by the Revs. Dr. Kálmán Mészáros (Baptist Union of Hungary) and István Gergely (Hungarian Baptist Churches of Rumania), presidents of their respective associations. As the secretary of our Convention, Bro. Szabó expressed the heartfelt condolences of our membership also.

Prior to internment, standing around the casket, the choir sang "Ott a folyónak túloldalán", followed by Rev. Alexander's reading of Psalm 23.

We give glory to God for Dr. Bíró's long and fruitful life. May his example challenge us all to be faithful. (Sz.I.)

On a quiet Friday morning on March 20, 2009, a solemn service was held at the Bethesda Baptist Church in Palm Bay, Florida. Family and friends from allover the country were here to celebrate the life of Dr. Ladislau Biro. He lived a full life during his 101 years here on earth, to which his children (Andrew, Richard, Ladislau, Jr. and Bonnie Lee) testified very eloquently, as did the friends who knew him well. Kornel Geistner, soloist, a men's chorus, and the organist provided appropriate music for the occasion. Rev. Denzel Alexander, the pastor here at Bethesda, conducted the service and Rev. Sandor Kulcsar President of the Hungarian Baptist Union of North America presented a timely message. After the ser-



vice, we proceeded to the Fountainhead Memorial Cemetery where Dr. Biro found his final earthly resting place.



Dr. Biro's final earthly resting place. / Dr. Biro - far left - hosting a convention meeting at his church. Palm Bay, 1978.

Soon after, he obeyed the call to full time ministry. He was empowered by Christ to overcome the many challenges of his long life, because he was willing to listen to the Word, and was obedient to the Lord. The most recent invitation of "Come up here!" was answered by a 101 years old servant, readied by the Savior to take the most glorious step into His very presence.

Dr. Biro served English-speaking as well as Hungarian Baptist churches during his ministry. For a while Dr. Biro served as pastor here at Bethesda. I knew him only during the years of his retirement here in Palm Bay. As time went by, his hearing left him, then his eye-

sight failed him, but his thoughts were deep and clear, which he was always willing to share with others. He loved the Lord, he loved people, and Christian fellowship was important to him. I feel sure that words Dr. Biro heard upon leaving this earth must have sounded something like these: WELL DONE, GOOD AND FAITHFUL SERVANT. ENTER INTO THE JOY OF THY LORD. Dr. Biro was faithful to the Lord, and he freely expressed what his faith meant to him and what it could mean to others. Dr. Biro is already sorely missed and he will long be remembered. My personal life was enriched by having known him.

Esther Petre Plyler

The Cross

by Max Lucado

The cross. Can you turn any direction without seeing one? Perched atop a chapel. Carved into a graveyard headstone. Engraved in a ring or suspended on a chain. The cross is the universal symbol of Christianity. An odd choice, doesn't you think? Strange that a tool of torture would come to embody a movement of hope. The symbols of other faiths are more upbeat: the six-pointed star of David, the crescent moon of Islam, a lotus blossom for Buddhism. Yet a cross for Christianity? An instrument of execution?

Would you wear a tiny electric chair around your neck? Suspend a gold-plated hangman's noose on the wall? Would you print a picture of a firing squad on a business card? Yet we do so with the cross. Many even make the sign of the cross as they pray. Would we make the sign of, say, a guillotine? Instead of the triangular touch on the forehead and shoulders, how about a karate chop on the palm? Doesn't quite have the same feel, does it?

Why is the cross the symbol of our faith? To find the answer look no farther than the cross itself. Its design couldn't be simpler. One beam horizontal—the other vertical. One reaches out—like God's love. The other reaches up—as does God's holiness. One represents the width of his love; the other reflects the height of his holiness. The cross is the intersection. The cross is where God forgave his children without lowering his standards.

How could he do this? In a sentence: God put our sin on his Son and punished it there.

"God put on him the wrong who never did anything wrong, so we could be put right with God" (2Cor 5:21 MSG).

VALÓBAN ?

Mi köze a füstölt sonkának a Messiás szerzőjéhez? A George Frideric Handel halálának (1759. ápr. 14) 250. évfordulójára bátor szókimondással emlékező zenetörténészek, köztük az University of Texas professzora, Dr. David Hunter szerint is, a barokk nagymester a hasának lett az áldozata. Már régen ólommérgezésnek tulajdonítják az ötvenéves Handel gyakori rosszulletét, jobb karjában a mozgásvesztést és a kiszámíthatatlan hangulatváltozásokat. Ám, a szokatlanul sokáig elhúzódó betegség, és a zenei munkásságát tekintve majdhogy gyümölcstelen utolsó húsz év más okokat is sejtet. Ezekre utal a fenti kérdésben említett sonka is.

Egykori barátja, Joseph Goupy francia festő csúfos karikatúrán örökítette meg a rajtakapott hírességet. A történet szerint úgy szakadt vége a két művész jó kapcsolatának, hogy egyszer vendégségbe hívta Handel a franciát. Pontosabban, hívta is meg nem is. Mentegőtődzött, hogy kevés a megrendelés, gyengén áll anyagilag, szóval ne számítson valami nagy dínomdánomra a Jóska. Furcsállotta a kelletlen meghívást a vendég rendesen, már csak azért is, mert Handel egyébként is terebélyes termete olybá dagadt már akkorra, hogy a próbákról is kezdett elmaradozni a zenefejedelem. Nem szívesen mozdult ki otthonról, és mintha a vendéglátástól is ódzkodna.... Elég a' hozzá, hogy tényleg szűkös volt a teríték. Ezt is állta volna a koppon maradt jó francia, ha nem hagyja faképnél a vendéglátója. Igen, sűrű bocsánatkérések között kicsoszogott, majd jó idő múlva, derűs hangulatban és jobb színben ismét megjelent. Az est során ezt többször is megismételte. Ugye, tudjátok a folytatást? Szimatot fogott a korgó gyomrú barát, és a következő kisurranásnál Handel után osont kibogozni a rejtélyt. Hogy mit talált? A spájzban találta a mestert, hordón ülve, egy jókora füstölt sonkából szeletelgetve. Így szakadt vége a barát-ságuknak....

A hírhedt Goupy-karikatúrán ugyan az orgonánál ül a maestro (de megint csak egy hordón) – mögötte a rendetlen éléskamrával, előtte az orgonasípokra aggatott disznóságokkal, csülökkel, lazaccal meg holmi szárnyas jószággal.

A titkos nassolás tehát már régi baj. Áldozataul eshet még a legkiválóbb is. Handel művészetét nem értékteleníti ez a gyengesége, de mennyivel többet alkothatott volna, ha nem eszi és issza ólomnehézzé hátralévő húsz évét?

Szokatlanul hosszan élt; abban a korban kevesen érték meg a 73. születésnapjukat. A negyven opera helyett írhatott volna legalább hatvanat, és a 22 gyönyörű oratóriumhoz még tízet – talán még a Messiásnál is szebbeket.

A Handel-évforduló tálcán kínált tanulsága mellett azért is fontos az étkezési szokásainkról gondolkodni, mert korunk élő karikatúrája lett egy



szörnyű népbetegség, amiben fiatalok és idősebbek milliói szenvednek. A lányoknál gyakori anorexia nervosa, vagy éppen a bulímia gyakran úgy kezdődik, hogy az étel és az ital az önértékelés eszközévé válik. Súlyosbítsunk, vagy könnyítsunk magunkon ilyen önbántó módon – mindkettő érték, és életlopó vállalkozás.

Az élesszemű Goupy megfigyelt valami mást is Handel mesterben. Sajnos, a barátságukat már nem mentette meg ez a felismerés, de segíthet rajtunk, hogy mi is úgy ne járjunk. A gúnyrajz alá biggyesztett szalagfeliraton ez áll: "I am Myself Alone." Vajon rossz angolságát akarta ezzel szétkürtölni a francia festő, vagy pontosan lebetűzte a maga körül forgó ember világgképét?

A sikerei és óriási népszerűsége ellenére is magányos, majd betegesen önző művészről gondolkozva jutott eszembe a Példabeszédek könyvéből egy mondás. A különböző fordításokban más és más irányból, de mégis pontosan erre az esetre mutat. "A mással jóltevő ember megkövéredik; és a ki mást felüdít, maga is üdül" – olvasom a Károli-ban (Péld 11,25); "Az ajándékozó bővelkedik, és aki mást felüdít, maga is felüdül" – írja az új fordítás. Talán a The Message állítja szembe a legfrappánsabb módon e kétféle életvitelt, a mások iránti önzetlen figyelmes-ségben gazdagodó és az önmagát is feltő dőzsöléssel morzsoló emberét: "The world of the generous gets larger and larger; the world of the stingy gets smaller and smaller". A 250 éve elhunyt Handellel ez az utóbbi történt. Élete utolsó harmadára az óriás magába zsugorodott. Hát ennyi köze van a füstölt sonkának a legcsodálatosabb oratórium szerzőjéhez.

Novák József

VIGYÁZZATOK ÉS IMÁDKOZZATOK!

„Vigyázzatok és imádkozzatok...”
– Mondta Jézus egyszer tanítványainak. De mit jelent **vigyázni**? Többmindent. A Magyar Értelmező szótár szerint, aki vigyáz, az – többek között – éberén figyel, ügyel, óvatosan viselkedik és cselekszik, hogy valami bajt elkerüljön. S mit jelent **imádkozni**? Szintén többmindent. Elsősorban Istenhez való folyamodást. Ez pedig dicsőítés, hálaadás, kérés, kiáltás, könyörgés, tusakodás, esedezés, és közbenjárás formájában történhet meg. De mikor és miért mondta Jézus az övéinek, hogy **vigyázzanak és imádkozzanak**? Erre a Máté 26:36-50 verseiben találjuk meg a választ. (Mielőtt tovább olvasná a cikket, lapozza fel és olvassa el a jelzett igét.)

Jézus Kristus, az emberré lett Isten Fia tehát keresztfeszítése előtt borzalmasan **szomorkodott és gyötörődött; illetve tusakodott**. Ezért arra vágyott, hogy félrevonulva, egyedül beszélhesen mennyei Atyjával és, hogy tanítványai meg külön közbenjárjanak érte. Sajnos azonban tanítványai nem támogatták, mert elaludtak. Ezek alapján nézzük meg, hogy **Kinek kell vigyázni és imádkozni? Mikor? Miért? És hogyan?**

- Kinek kell vigyázni és imádkozni? Jézus ezt a Gecsemáné kertben tanítványainak javasolta, mert tudta, hogy a **lelkük kész volt, de a testük elaludt**. S ez vonatkozik miránk, Jézus mai tanítványaira is. Ugyanis nekünk is szükségünk van egy komoly, Istennel való imaközösségre; de ennek dacára, amikor igyekszünk rendszeresen, naponként egy órát, vagy félórát komoly imára szánni, akkor azt vesszük észre, hogy gyakran elalszunk; vagy, egy óvatlan pillanatban elkalandoznak a gondolataink; vagy, annyira belemerülünk a napi teendőkbe, hogy csak este jövünk rá, hogy imára nem is jutott időnk. Emiatt fontos, hogy **Isten minden gyermeke**, minden nap, lehetőleg egyforma időben, amikor a legéberebb, rendszeresen imádkozzon mindazért, amit Isten éppen az ő szívére helyezett. Mert ez az egyik főfeladatunk!

- S mikor imádkozzunk? Mint említettük: elsősorban **naponta, rendszeresen, a legbiztonságosabb megszokott időben és helyen**. Azonkívül **bármikor és bárhol**, amikor Isten dicsőítése szakad fel szívénykből; vagy valakinek azonnali segítségre van szüksége; vagy bennünket fenyeget egy hirtelen veszély, stb. Vagyis, csakúgy spontán, amint Jézus gyakran tette, amikor betegekkkel állt szembe. To-

vábbá az 1 Thessalonika 5:17 szerint: **„Szüntelen.”** Viszont ezt csak az tudja megtenni, aki valósággal **Istenre koncentrált életet él; azaz állandóan Isten teljes közelében van, s ezért bármikor szólhat hozzá.**

- De miért kell vigyáznunk és imádkoznunk? Jézus szerint, a kísértések elkerülése, vagy az azok felett való győzelmünk érdekében. „vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek.” – Mondta. Ugyanis az 1 Péter 5:8 szerint „a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen.” Ennek ellenállni pedig csak éberséggel és imával lehet.

- Aztán hogyan imádkozzunk? Térdenállva, fennállva, ülve, fekvé, összetett kézzel, feltartott kezekkel, vagy máshogy? Aki egészségi állapotánál fogva tud térdenállva imádkozni, az jól teszi, ha egyéni csendességeiben ezt gyakorolja. De ez nem csak az egészségi állapotunktól, hanem a körülményektől is függ. Mert ha a gépkocsiban, vezetés közben sóhajtok fel Uramhoz, akkor ülve kell maradnom. Vagy, ha az irodában titkon esedezel az egyik kollegádért, akkor jobb ha abban a helyzetben maradsz, amelyben voltál ima előtt. Stb. Vagyis a **testtartás vagy kezeink tartása ne okozzon problémát számunkra, mert Isten a szívét nézi!**

Sőt az ima formájára sem alkalmazhatunk meghatározott szabályokat, mert az meg lelki állapotunktól és ismét a körülményektől is függhet. Van, amikor nagy boldogságunkban **dicsőítő** imába fogunk. Van, amikor annyira gyötör egy dolog, hogy könnyek között **esedezzünk**, vagy éppen **tusakodunk**; mint Jézus tette a Gecsemáné kertben. S van, amikor teljes bizalommal, nyugodtan csak **kérünk** valamit Istentől.

Azonkívül felmerülhet a kérdés, hogy **betanult imákat** ismételgessünk, vagy szívünk mélyéből, **saját szavainkkal** imádkozzunk? Magam részéről a Mi-Atyánkot időnként, magában elmondom, mert minden szavát átérezem és szeretném, ha minden kérése mihamarabb beteljesülne. De nem csinállok ceremóniát belőle, és nem ismételgetem. Mert azzal nem érek el többet. Azaz – bár számomra ez a betanult ima nagyon értékes – de azért rendszeresen csak saját szavaimmal kiáltok Istenhez, s úgy beszélek vele, mint Édesatyámmal. Elmondom neki örömet, bánatomat, kérésemet és hálámat. Mivel ezt tették a Bibliában szereplő emberek is. Mint például az az anya aki leányáért járt közben Jézusnál mondván: „kö-

nyörülj rajtam! Az én leányom gonoszul gyötörtetik...” Vagy a kapernaumi százados, aki arra kérte Jézust, hogy „csak szólj egy szót és meggyógyul az én szolgám.” Vagy a vakok, akik így kiáltottak: „Dávidnak Fia könyörülj rajtunk!”

S milyen hosszan és milyen segédeszköz segítségével imádkozzunk? Hogy milyen hosszan imádkozzunk, attól függjön, hogy mi mindenért akarunk hálát adni, s hány ember fizikai és lelki állapota, vagy hány ügy nehezedik a szívénykre. Előfordulhat, hogy egy kezdő imádkozónak eleinte 15 perc elég. De minél komolyabban veszi ezt a feladatot, annál több időre lesz szüksége. Legyen az fél óra, egy óra, vagy még több is. **Vagyis ebből sem csinálhatunk szabályt. S a segédeszközökkel kapcsolatban gondolhatunk egy-egy jó imakönyvre.** Az ilyen egy kezdő imádkozónak segíthet gondolatainak összeállításában; ha megegyezik íróinak gondolataival. Bár hamarosan olyan tele lesz a szíve különböző vágyaival, égető problémáival, és hálaadással, hogy könyv nélkül is, csakúgy ömleni fognak belőle a saját szavaival kifejezett könyörgés és dicsőítés szavai. **Ekkor már nincs szüksége imakönyvre!** Viszont van, aki saját készítményű **kartotékrendszer** segítségével imádkozik, hogy senki és semmi se maradjon ki naponta. Mások meg **kis füzetek** írják fel mindazon személyek neveit és ügyeket, akiket és amiket az Úr az ő szívénykre helyezett és helyez. S elővéve ezeket, imádkozik naponta végig, sorba mindazokért, amik fel vannak jegyezve. Aztán van, aki csak **emlékből esedezik**. Erre sincs szabály.

„Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek” – mondta Jézus tanítványainak és egyben nekünk, Isten ma élő gyermekeinek is. **Mikor imádkozzunk?** Naponta, lehetőleg rendszeres időben és helyen; de egyben bárhol és bármikor is, amikor szükség van rá; azaz szüntelen. **Miért?** Hogy elkerülhessük a kísértéseket, vagy győzhessünk felettük. **És hogyan?** Az egészségi állapotunktól függő legalkalmasabb testtartással; dicsőítéssel, kéréssel, esedezéssel, könyörgéssel, vagy tusakodással alkalmazva; meg főként saját szavainkkal; s mindaddig, amíg mindent elmondtunk Urunknak, saját jegyzeteinkből, vagy azok nélkül.

Bárcsak mindannyian gyakorolnánk egy ilyen komoly imaéletet mert erre serkentette Jézus az övét!

Mátraié, F.I.

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - Dr. Bíró László lelkipásztorra emlékezünk

Kedves gyászoló család, szeretett, gyászoló testvéreink, az Úr Jézus Krisztusban!

Fájdalmas szívvel vettük tudomásul, hogy Teremtője és Megváltója az örök hazába hívta dr. Bíró László testvérünket. Kegyetlen Urunk beváltotta ígértét: *"Mivelhogy ragaszkodik hozzám, megszabadítom őt, felmagasztalom őt mert ismeri az én nevemet"* (Zsolt. 91:14). Az ima meghallgatás, nyugodt élet és szabadítás áldása mellett, Isten a hosszú élet ajándékával is megáldotta testvérünk földi pályafutását (Zsolt 91:15-16). Mint érett gabona takarított be, (Jób 5:26) így lett polgára a dicsőséges mennyei honnak.

Az erdélyi magyar baptista közösség dr. Bíró László mennyei hazába való elköltöztetésével, másodszor éli át egy kedves testvér elvesztésének fájdalmát. Először 1939-ben érzett veszteséget amikor a második világháború kitörése miatt dr. Bíró László nem térhetett vissza Erdélybe. Történelmi adataink szerint a harmincas évektől, testvérünk jelentős szerepet töltött be közösségünk életében: 1933-tól a Bukaresti Teológiai Szeminárium egyik magyar tanára volt, aki az angol tanárok előadásait is tolmácsolta. A Magyar Baptista Konvenció megalakulásakor (1935) az országos misszió egyik titkárának választották, akinek elsődleges feladata a gyülekezetek és hitközségek látogatása valamint a testvéri egység elősegítése volt. Hűséges szolgálatát az is bizonyítja, hogy 1938-ban Bíró László testvért megválasztották a Konvenció elnökének.

Az ifjúságon belül is jelentős szolgálatot végzett testvérünk. 1936-ban az újra megalakult Ifjúsági Szövetség elnökének választották, akit az „Ifjúsági Élet”, havonta kétszer meg jelenő ifjúsági lap szerkesztésével is megbíztak. A felsorolt megbízatások és szolgálatok híven tanúskodnak dr. Bíró László különleges ajándékairól, odaszánásáról és vezető egyéniségről. Nem csoda tehát, ha nagy volt az erdélyi testvérek veszteség érzete amikor Bíró testvér az Atlantai Baptista Világkongresszus után Amerikába kényszerült maradni. Most amikor az örök hazába költözött testvérünk, a veszteség érzése újból meglevenedik bennünk.

Életének nagyobb részét azonban Bíró testvér az új hazában töltötte, ahol évtizedeken át hűségesen szolgálta Mesterét és az oda emigrált magyar baptista közösséget. Ezért a mélyebb fájdalom a közvetlen családtagok után, érthetően, azok szívében van akik közelebbről ismerték, szerették és együtt munkálkodtak vele. Hisszük hogy a

hiányérzetet és a hátra maradt úrt Isten ki fogja pótolni az Ő kegyelmének gazdagsága szerint, mind a család, mind a közösség, illetve a közvetlen munka társak életében.

Meggyőződésünk, hogy ebben a gyászban veletek osztozik a nagy világ egész magyar baptista közössége, akik közelebbről vagy távolabbról ismerték immár haza érkezett testvérünket dr. Bíró Lászlót. Ez úton is kívánjuk tudatni, hogy együtt érezzük veletek és Isten vigasztaló kegyelmét kívánjuk mindnyájatok életére. A viszontlátás reményében, veletek együtt adunk hálát Istennek, testvérünk sokszínű szolgálatáért, hosszú és gyümölcsöző életéért.

Az RMBGYSZ és MABAVISZ nevében:

Gergely István, elnök

Kedves Bíró Család! Kedves Gyászoló Testvéreink!

Kulcsár Sándor elnök testvértől értesültünk arról, hogy dr. Bíró László lelkipásztor testvérünk a mennyei hazába költözött.

Bíró László testvért és kiterjedt rokonságát én is régóta ismertem és tiszteltem épp úgy Erdélyben, Magyarországon, mint az USA-ban. Éppen most dolgozom egy, az erdélyi baptista misszió történetét is áttekintő munkán és látom, hogy milyen áldott és hasznos szolgálatot végzett már fiatal korában szülőhazájában Erdélyben. Akkoriban harmincnéhány évesen országos ifjúsági vezetőként, utazó evangélistaként, vagy éppen a Bukaresti Teológiai Szeminárium tanáraként végezte hűségesen a lelkimunkát szülőföldjén. Hosszú életének nagyobb részét azonban, már választott hazájában az USA-ban töltötte.

Életrajzát olvasva tudtam meg azt is, hogy 1939-ben az Erdélyi Baptista Szövetség hivatalos küldöttjeként utazott ki Atlantába az ott megtartott Baptista Világkongresszus nagygyűlésére, ahonnan azonban a világháború kirobbanása miatt már nem tért vissza. Ennek éppen ebben az esztendőben van kerekén 70 éve. Itthon nagy veszteség volt távozása, de amerikai szolgálatát viszont Isten áldása kísérte.

Még ma is örömmel forgatom azt az évtizedekkel ezelőtti Floridában személyesen tőle kapott különlegesen szerkesztett görög nyelvű bibliát, ahol a görög szavak alatt sorról-sorra angolul is kíséni lehet a szöveg értelmezését. Sokat segített a két nyelv összehasonlításában. A biblia első lapján az ő személyes ajánlása és dedikálása olvasható.



IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Dr. Mészáros Kálmán* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Gergely István* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Kulcsár Sándor* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán és Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczi Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Cidor Lajos* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Istennek legyen hála a hosszú, kegyelméből e földön kapott 102 esztendőért, amit közülünk valószínűleg kevesen élnek majd meg. Hisszük viszont, hogy lesz viszontlátás az üdvözültek örök hazájában. Az Úr adjon Szentlelke által vigasztalást a közvetlen rokonságnak, a szolgatársi körnek és az egész amerikai magyar baptista közösségnek. *“Az igazak emléke áldott!”*

Testvéri üdvözléssel a Magyarországi Baptista Egyház egész közössége nevében:

Dr. Mészáros Kálmán, egyházelnök

A temetésen Szabó István testvér mindkét levelet felolvasta - angol fordításban.



Missziós úton Amerikában felejtethetetlen emlékek (2)

Így kezdődött az én amerikai létem.

Három hónap néha sok, néha meg kevés. Kevés, mert igazán nem ismertem meg e sokak számára kíváncsot, a korlátlan lehetőségek országát. Talán nem is akartam, meg lehetőségem sem volt rá. Amire pedig vágytam, az a hitélet volt. A hitet kerestem, mely ilyen ideális körülmények között kell, hogy létezzen. Az a hit, melyet szabadon lehet megvallani, hirdetni, tanúsítani.

A család, mely meghívott két, már szinte felnőtt gyerekből és a szülőkből állt. Én a leánnyal laktam egy szobában, hiszen ezek kicsi házak, kissé tágas nappalival és kicsi szobákkal. A leány, szintén Eszter, középiskolás volt, igazán szép. A fiú és a leány is már hívők voltak.

Meghívásomat azzal indokolta a testvér, hogy sok az érdeklődő, mert ő a rádió keresztyén meghirdette, hogy lehet zenét tanulni a paterszoni Baptista gyülekezetben. A sokból sem akkor, sem később nyolc, tíznél nem volt több. Ezek is a szülők révén a gyülekezethez tartoztak. Viszont ő így gondolt emberek megnyerni az Evangéliom számára.

Tomo testvért kiskorom óta ismertem. Ő valamivel idősebb volt tőlem. Édesapám az ő apja asztalos műhelyében tért meg. Testvér is nem régen tért meg, segéd-vándorlása idején, Budapesten. Haza jöve e kis szlavoniai faluba, feleségével, aki bécsi volt, rögtön bizonyosság-tételbe fogott. Félre tolták a műhelyben a gyalupadokat és az egyszerű padokon elfértek az érdeklődők. Mikor apánkat elvezette oda egy ember, aki nem is volt hívő, már vagy öt-hat hívő személy volt. Édesapám azon helyben megtért. Leborultak imádkozni és néhány imádkozó után apámból szinte feltört az imádság. Így mi sokat voltunk náluk vendégségben. Mamánk is megtért és igen szoros barátságba került a testvérnővel,

aki szívesen beszélt a mamával námetül. Tomo a tizenkét gyermekük egyike volt.

A fiatal Tomot én olyan buzgónak ismertem, mint ahogy az apja az volt. Nagyon szeretett prédikálni. Ismerte jól az Igét és tudta is prédikálni, de mint később kiderült, a magaviselete, az erkölcsi élete ezt rombolta.

Kicsi volt a mozgásterem. Azért néhány tagot meg tudtam látogatni és lelkigondozni. Meg azonnal elkezdtem tanítani Tomo tv. leányát szintetizátoron. Még itthon kialakítottam egy saját módszert, mellyel hamar lehetett egyszerűbb és alkalmazott lelki énekeket játszani. Tanultunk zeneelméletet és szolfézt is. A szolfézt is az énekeskönyv dallamaira építettem. Voltak aztán itt mandolinok, egy fiú gitározott. Minden este tanultunk és így elég hamar egy kis ének-zene csoport lett. Ezt Tomo tv. igyekezett azonnal kihasználni. Látogatásokat szervezett a környék nemzeti-ségi baptista gyülekezeteiben. Később tudtam meg, miért fontos ez. Az egyik alkalommal hallom a bemutatkozáskor, hogy azt mondja, hogy ő Jugoszláviában börtönt szenvedett az Evangéliomért. Nagyon megdöbbentett, mert ez nem volt igaz. Azt már tudtam, hogy ez Amerikában nagyon jó pontnak számított, ha valaki szenvedett a kommunizmusban.

Csodálatosan megerősítette szívemet az Úr és az, hogy az Úr tudja, mért vagyok én itt, nyugalmat és erőt adott. Pedig hívő életem egy nagyon hitetpróbáló időszak voltam túl, melynek következményében éltem, hiszen indexre kerültem és majd csak tíz év után kaptam útlevelet. Az volt a gondolat, ha megkapom az útlevelet és a vízumot, akkor az azt jelenti, hogy az Úr "engedélyezi" kiutazásomat.

Elbocsátásomat a zeneiskolából, ahol dolgoztam, azzal indokolták, hogy akadályozom a tudományos szocializmus fejlődését életpéldámmal. Ezt beírták a munkakönyvembe és az elbocsátó ira-

tokba. Így nem dolgozhattam. Viszont, hogy hasznosítsam az időt, beiratkoztam az újvidéki Baptista Szemináriumba. Ez a hatvanas években volt. Szerettem is a bibliai tanulmányokat. Viszont amikor felkértek, hogy tanítsam az ének-zenet, elvállaltam.

Szerbül nem volt semmiféle iskola ehhez, így magamnak kellett elkészítenem a segédeszközöket. Az Urat kértem és ő adott ötleteket. Ezért tudtam ezt most itt, ebben a misszióban hasznosítani.

Közben kértem, hogy bemehessek a New York-i magyar gyülekezetbe, mert kazettát és üdvözlőlevelet hoztam egy ott lakó erdélyi fiúnak. De erről legközelebb.

Nagyajtai Eszter



LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

A FIÚ ÉS A SZENTLÉLEK

- 1. Jobb néktek, hogy én elmenjek: mert ha el nem megyek, nem jó el hozzátok a Vigasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm azt ti hozzátok.
 - 2. Az engem dicsőít majd, mert az enyémből vesz, és megjelenti néktek.
 - 3. És mikor ezt mondta, rájuk lehelle, és monda nekik: Vegyetek Szent Lelket:
 - 4. És imé én elküldöm ti reátok az én Atyámnak ígérését; ti pedig maradjatok Jeruzsálem városában, míg nem felruháztatok mennyei erővel.
 - 5. Azért tudotokra adom néktek, hogy senki, aki Istennek Lelke által szól, nem mondja Jézust átkozottnak; és senki sem mondhatja Urnak Jézust, hanem csak a Szent Lélek által.
 - 6. Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében.
- A megféléseket május végéig várjuk.